

Endelig er der en række redaktionelle ændringer, som det også fremgår af teksten.

Alt i alt er vi umiddelbart positive over for det.

Når jeg alligevel tager et vist forbehold, er det, fordi når vi har med skatteministeren at gøre, er der så tit tale om en del luskere, forstået på den måde, at ting, der er i lovforslaget, ikke rigtigt kan gennemskues, fordi vi er ganske almindelige mennesker, der ikke er eksperter, som ministerens embedsmænd, revisorer og advokater er. Derfor har vi jo i usædvanlig grad set henvendelser fra revisorer og advokater på mange af de senere lovforslag fra skatteministeren, og før vi har fået lejlighed til at gennemgå de henvendelser, vil vi ikke give det endelige tilsagn, men vi tror da bestemt, at det kan lande fornuftigt.

I forbindelse med min omtale af de luskere, som skatteministeren putter ind i sine mange lovforslag, vil jeg nævne, at der jo i dag er kommet en henvendelse fra Kommunernes Landsforening, hvor man siger: »Landsforeningen må dog samtidig konstatere, at der i lovforslaget lægges op til, at tværkommunalt samarbejde skal omfatte hele skatteadministrationen, og at lovforslaget dermed ikke åbner mulighed for samarbejde, der kun opfatter dele af forvaltningsområdet.«

Det er jo altså sådan en væsentlig detalje, der er inde i lovforslaget, og den har vi fået som en henvendelse fra Kommunernes Landsforening. Jeg er ikke sikker på, at det bare er fornuftigt, at det skal være hele området. Jeg kunne godt forestille mig, at der kunne være delområder, hvor man sagde, at dér kunne kommunerne samarbejde. Netop små kommuner har vi jo før talt om kunne have brug for på nogle områder at arbejde sammen, men det fremgår af forslaget her og af henvendelsen fra Kommunernes Landsforening, at det skal være på hele området, de skal arbejde sammen. Det er jeg ikke sikker på at ministeren har så ret i er den store åbenbaring. Netop mange små kommuner kunne godt have brug for, at de kunne tage en del af deres område og arbejde sammen på. Men jeg kan forstå på henvendelsen fra Kommunernes Landsforening, at det ikke er tilfældet. Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal tage op, om det nu er den optimale grad af fornuft, eller om det kunne laves lidt bedre.

Men som sagt er vi overvejende positive og vil kigge på lovforslagets enkeltdele under udvalgsarbejdet.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget indeholder mere smidige og ensartede regler for, hvornår skatteyderen og skattemyndigheden kan få en sag genoptaget. Endvidere indeholder forslaget også mere præcise regler for, hvornår der kan tages skatteforbehold, og endelig er der så muligheden for, at kommunerne frivilligt kan gå ind i et samarbejde, bl.a. på det skatteadministrative område.

Vi anser det for en fordel, at der bliver mere smidige ansættelsesfrister både for skatteydere og for skattemyndigheder. Vi håber, at de nye regler kan betyde, at skatteydere kan få ændret afgørelser, der bygger på forkert praksis, når f.eks. Højesteret underkender denne praksis, og ikke som nu, at det kun kan gå 3 år tilbage.

Vi vil se på, om det er rimeligt med 5.000 kr.-reglen, når der er tale om årlig tilbagevendende fradrag, der fejlagtigt er nægtet, men vi kan principielt give tilslutning til, at der skal være en vis mindstegrænse.

Efter vores opfattelse er det også en fordel, at der kommer klare regler for omgørelse og skatteforbehold, men vi har lidt svært ved at se sammenhængen med de regler, der sidste forår blev indført for internationale transaktioner, men som kom til at omfatte de fleste hovedaktionærer. Der vil efter vores opfattelse formentlig være behov for en større koordinering af de foreslåede regler og så de regler, som findes i ligningsloven. Det vidner også udtalelser, som Ligningsrådets formand, Ole Bjørn, er kommet med, om.

Vi er også klart tilhængere af de muligheder, der gives for samarbejde den fælleskommunale skatteforvaltning imellem. Vi kan derfor stort set tilsluttede os lovforslaget.

Klaus Kjær (DF):

Formålet med lovforslaget er at skabe klarere regler for skattemyndighedernes sagsbehandling. Forslaget kan deles op i fire dele, hvoraf den sidste del er en række mere teknisk prægede ændringer.

Det væsentligste i forslaget er, at de tidsfrister, der efter skattestyrelsesloven gælder for skattemyndighedernes ret til at foretage eller ændre skatteansættelser, samles i præcise regler, som skal gælde både for skattepligtige og for skattemyndighederne. Specielt når det drejer sig om fristerne ud over 3 år, har det hidtil baseret sig på et skøn og omstændighederne i den enkelte sag.